

563 YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMENTET 28.II 1866

RA, Senatens arkiv

Senatorn Snellman – var beträffande frågan om utmyntning till finskt mynt af å banken förvarade silfver rubels stycken och desamma beskaffenhet, liksom äfven rörande uppköp af silfver plantsar för legeringen af rubel silfret, af enahanda åsigt med Friherre von Born, likväl med den skiljaktighet att Senatorn icke ville bestämma något begränsadt belopp af dessa rubels stycken, utan förordnade att det deraf erforderliga beloppet skulle efter behof intill nästinstundande seglationstid till myntverket utlemnas; derjemte ville Senatorn anmoda Bankodirektionen att emellertid så begå att silfverplantsar i utlandet upphandlades och med första öppet vatten instundande vår efterhand hitinhemtades för att myntverket vid behof i föreskrifven ordning tillhandahållas; för hvilket ändamål och på det att utländsk valuta till inköpet icke måtte saknad Senatorn berättigade Direktionen härtill använda de valutor, hvilka nu vore reserverade såsom säkerhet för de af hypoteksföreningen deponerade medel samt i stället såsom sådan säkerhet reservera banken tillhörande metalliskt mynt till motsvarande värde.

564 J. V. SNELLMAN – A. ARMFELT 1.III 1866

RA, A. Armfelts brevsamling

Högvälborne Herr Grefve.

För Högvälborne Herr Grefvens medverkan till det snara och lyckliga afgörandet af frågorna om Ryska skiljemyntet och om kreditivlånen, äfvensom för det gunstigst till mig aflåtna telegrammet angående det sistnämnda, får jag äran frambära min vörnadsfulla tacksägelse,

Den ännu oafgjorda frågan om fullhaltigt pennimynt brådskar på intet vis. Deri såsom i nedsättandet af pennimyntets obligatoriska gångbarhet är mera sken och förment politik, än allvar. För min del har jag i dessa frågor följt andras vishet åt. Likväl är det principiellt origtigt att hafva något underhaltigt mynt, och när vi kunna hinna dermed, må det vara väl att göra ändring häri.

Med afseende å tillgångarnes ringhet och osäkerhet vore det en olycka att nödgas börja med den dyrare vägen Tavastehus Tammerfors, än mera att börja med båda. Faktiskt är: 1:o att Ständernas svar intet innehåller om någondera jernvägens företråde; 2:o Att detta är afsigtligt, en följd af votering i Justerings och Expeditionsutskotten; 3:o att orden »i följande ordning» i den af Senatens Plenum utfärdade Författningen äro en blunder, utgöra ett godtyckligt tillägg; 4:o att i två å tre års tid statsverket får tillskjuta nödiga medel, utan något bidrag af Ständernas anslag för ändamålet.

Tillståndet i synnerhet i Kuopio län är bekymmersamt, dock icke sådant det i tidningarne skildras. Vi äro dock i stånd att hjälpa i hufvudsak, till afvärijande af verklig hungersnöd. Guvernörens begäran om ytterligare anslag inväntas.